

[Ragnhild Andersen.]

Den højtærede socialminister hævder, at det af os fremsatte lovforslag har tekniske mangler. Det kan godt være. Men hvis det ifølge folkeforsikringsloven af oktober 1956 ikke tilkommer en mand at få ventetillæg, så er det efter vor opfattelse mere end en teknisk mangel, for der står tydeligt i overgangsbestemmelsen — nu glemte jeg desværre at tage loven med herop — der står tydeligt i overgangsbestemmelsen, at tilgangsalderen i perioden indtil den 1. april 1959 uanset bestemmelsen i § 39, stk. 1, vil være de to år højere inden for dette spænd af år, altså indtil 1. april 1959, og der står tydeligt i stk. 5, at efter 1. april 1960 udbetales ventetillæg for dem, der har ventet i 2-5 år, med de beløb, der gjaldt før den 1. april. Enhver, der læser det, kan kun opfatte det således, at de, der kommer ind i overgangsperioden som berettigede fra det 65. år, også må være berettiget til ventetillæg, når de venter i 2 år. Jeg må bede udvalget rette denne brist, for det kan ikke være rigtigt, at man laver love, som ikke alene har tekniske mangler, men også mangler som denne og i hvert fald udviser den svære mangel, at de forstås forkert, fordi de ikke er ordentligt udtrykt.

Til ministeren vil jeg gerne sige, at jeg lader mig ikke skræmme af, at gennemførelsen af det forslag, vi har fremsat, vil koste 300 mill. kr. Vi har i kassen et overskud på over 1 milliard kr., og vi har haft et stort overskud i de senere år. Vi har mulighed for at gå den vej, jeg allerede har omtalt. Vi har gamle mennesker, der ikke kan klare sig på betryggende vis for deres pensioner, fordi disse er for små; så kan det ikke nytte, at vi kommer den 1. april og siger: nu skal I have del i velstanden, nu giver vi jer de 8 kr., vi tog fra jer den 1. oktober, da I måtte afgive en dyrtidsportion. Det er i virkeligheden det, man gør, og det kan ikke være at fordele velstandsstigningen. Mit parti lader sig ikke skræmme af en udgift på 300 mill. kr., der kan blive til gavn for en stor gruppe i vort samfund, nemlig sliderne, der har skabt vort samfund og gjort det rigt, og for hvem vi har pligt til at sørge for en betryggende alderdom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Mørk: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilla-grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension og lov om pension og hjælp til enker m. fl., samt om en særlig ydelse til invalide- og folkepensionister m. fl.

Valgt blev: *Mørk, Kaj Andresen, Bladt, Hjortnæs, Evald Kristensen, Th. Mikkelsen, Edel Sawnte, Else Zeuthen, Ayoë Herbøl, Henry Christensen, Søren Andersen, Holmberg, Jørgen Krogh, Lorentzen, Asger Jensen, Erna Sørensen og Poul Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af overenskomsten af 26. januar 1960 om Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 73, fremsættelsen i tidenden sp. 30).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om udstedelse af statsforskrivninger til Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 71, fremsættelsen i tidenden sp. 35).

Sagerne sættes til forhandling.